

Relats d'alumnes

Cesc Notó

Consell de redacció

La pandèmia ha afectat de manera molt diferent a l'alumnat segons l'edat, gènere, condició social, a més de les experiències personals prèvies i les que han tingut cada estudiant de manera singular durant aquest període.

Hem volgut donar veu a alguns alumnes de totes les edats per demanar-los com han viscut aquesta experiència. Per fer-ho, hem aprofitat el treball de reflexió i recollida d'aquestes vivència que ja s'han realitzat en alguns centres.

D'una banda, hem partit del recull de reflexions que, el primer trimestre del curs 2020/2021, ha fet tot l'alumnat de l'Institut Escola Teresa Altet de Rubí, des dels infants de la comunitat de petits (educació infantil) als adolescents de la comunitat de joves (1r i 2n d'ESO). Aquest treball, que han fet a l'aula amb l'acompanyament dels docents, ha quedat recollit en la publicació del centre.

D'altra, presentem un altre grup de relats que han fet en el CFA El Roure de Polinyà, centre de formació de persones adultes. A partir de la demanda que els va fer la revista, han organitzat una sèrie de converses gravades que han compartit amb la resta de l'alumnat del centre per reflexionar sobre com els ha afectat la pandèmia. El perfil de l'alumnat és molt divers i ens ajuda a tenir una visió àmplia de com l'han viscuda diferents col·lectius. Els agraïments que tenen pel que han rebut. El que compartim es una transcripció de fragments d'aquestes converses.

Per últim, trobareu en aquest apartat els relats d'alumnat de batxillerat de l'Institut Leonardo da Vinci de Sant Cugat que ens va fer arribar la professora de català, aprofitant una tasca que els havia demanat com a treball de la pròpia matèria.

Els diferents relats ens mostren les vivències, les dificultats que han tingut per poder seguir el seu aprenentatge i les emocions que han tingut i tenen.

En els relats es qüestionen algunes formes de l'educació presencial, però, a la vegada, troben a faltar la socialització que facilita l'escola o centre educatiu, no només amb els companys/es sinó també la relació amb el professorat.

També destaquen els aprenentatges que han obtingut durant el confinament, no solament a nivell digital, sinó també com a oportunitat de reflexió que els permet valorar el que tenen i com millorar-ho.

Respecte a la retrobada, es posa de manifest les ganes que tenien de tornar-se a veure, de compartir espais i temps... Tot i les dificultats que comporten les noves normes de funcionament, distància de seguretat, mascareta, grups bombolla.. Valoren la presencialitat com un aspecte que no volen perdre.

Encara que no queda gaire reflectit ens els relats, cal destacar com de bé ho ha fet i ho està fent l'alumnat de totes les edats, com infants, adolescents i persones adultes han sabut adaptar-se a les noves condicions i treure'n profit.

Volem agrair a totes les persones que han col·laborat a fer possible compartir aquests relats i vivències.

Relats de l'alumat de l'IE Teresa Alet de Rubí

**Resum del treball fet en els grups classe de
l'institut escola**

Comunitat de petits (educació infantil)

No hem pogut anar a l'escola, no hem pogut jugar amb les amigues i amics, no ens hem pogut fer abraçades ni petons. Ni tan sols hem pogut sortir de casa!! Les mames i els papas ens van dir que un virus molt dolent havia arribat al món, i que tot això ho fèiem per no contagiar-nos. Però, tot i això, a casa també hem pogut gaudir: ens hem disfressat, hem pogut jugar amb la nostra família, fer experiments molt divertits, cuinar amb els de casa i també hem cantat i ballat. Ai! I ens oblidàvem dels reptes que ens enviaven les mestres, amb les que hem pogut parlar per telèfon o a través de la pantalla!

Comunitat de mitjans (1r,2n i 3r deprimèria)

Tots hem pensat en el que fèiem abans de confinar-nos i estem d'acord en que ens agradaven molt les activitats on podíem compartir tots els jocs que hi ha a l'escola i jugar amb tots els nostres companys i companyes a l'hora del pati. Gaudíem molt amb aquestes activitats perquè apreníem de

manera divertida i ens socialitzàvem amb tothom.

Durant el confinament, ens hem sentit molt a prop de l'escola i dels nostres mestres gràcies a les videotrucades i als vídeos que han creat. També ens agradaven molt les activitats manipulatives i d'experimentació que ens enviaven les nostres tutores. D'altra banda hem trobat molt a faltar els nostres companys i companyes.

Tot i que ara no compartim com fèiem abans, continuem fent activitats divertides i motivadores on investiguem, esbrinem i aprenem de forma significativa

En conclusió, encara que ens queden moltes coses per recuperar, i continuem aprenent i divertint-nos. Esperem que aviat puguem deixar de banda la mascareta i tornar a fer-nos abraçades i petons.

Després de tants mesos lluny dels companys/es, mestres i aules, de la incertesa viscuda i de canvis, per fi ens hem trobat. Tots i totes teníem moltes ganes de tornar. "L'escola ens agrada" afirmen els nens/es a la classe, "ens ho passem bé" i "aprenem moltes coses".

D'un dia per un altre ens van dir que l'escola es tancava, però per sort ens van anar enviant activitats per seguir aprenent. Durant el confinament vam fer activitats molt diferents. Una que ens va agradar molt va ser fer bombolles utilitzant sabó, sucre i aigua. Vam fer bombolles d'allò més grans! També vam investigar sobre màquines i al final vam

construir un circuit de bales. Va ser molt divertit crear-lo i veure com funcionava. Però el que més ens va agradar va ser fer videotrucades amb els/les mestres i els/les companys/es. Vam poder veure els/les nostres amics/gues, alguns vam celebrar els aniversaris, compartir, parlar i fer activitats tots plegats. Va ser emocionant tornar-nos a veure després de tant de temps.

Durant el confinament vam fer moltes activitats diferents, però n'hi ha algunes que ens van agradar més. Una d'elles és l'elaboració d'una recepta, la qual ens va permetre aprendre i practicar a la cuina, compartir moments divertits amb la família i tastar uns plats deliciosos. Vam cuinar plats dolços i salats per llepar-se'n els dits!

També recordem l'activitat que ens demanava retallar el nostre propi Tangram, per després poder fer figures d'animals amb ell. A alguns ens va costar una miqueta, però ens va fer treballar de valent. També vam pensar en un problema matemàtic amb uns ànecs com a protagonistes que va ser tot un repte. Calia sumar, restar i pensar de valent!

En definitiva, recordem amb alegria moltes de les activitats que vam fer tant abans del confinament, com a casa. Ens han anat molt bé per seguir aprenent i passar-ho bé.

Comunitat de grans (4t,5è i 6è de primària)

El curs passat, de cop i volta un dia ens vam dir que no havíem de tornar a l'escola al dia següent. En aquell moment no sabíem ben bé què passava. Després vam veure que era a causa de la pandèmia per Coronavirus. Des d'aquell moment vam canviar moltes coses en la nostra vida. Una d'elles era que no podíem anar a l'escola i vam haver d'aprendre a treballar d'una altra manera des de casa.

Durant el confinament, els mestres ens proposàvem activitats cada dia i nosaltres les

havíem de fer. Ells en les retornaven per corregir-les. Vam fer activitats de tot tipus.

Moltes vegades ens proposaven activitats a fer amb els materials que teníem cadascú a casa. Vam fer receptes de cuina, experiments, activitat física, etc. Comparant amb quan anem a l'escola, treballant així estàvem menys estona treballant i teníem força temps per acabar les activitats. Això feia que tinguéssim molt de temps lliure a casa per fer allò que volguéssim com jugar a les consoles, a jocs de taula, fer manualitats,... Una altra cosa bona del treball durant el confinament és que els mestres van ser molt més flexibles amb l'entrega dels deures. A l'escola, normalment, no fer els deures comportava alguna conseqüència i, durant el confinament, si algun dia no entregàvem les feines no passava res.

Algunes coses del treball telemàtic es podrien aprofitar per aplicar al treball a l'escola. Per exemple, mentre treballàvem des de casa, vam aprendre algunes coses sobre tecnologia que ens serviran en el futur: el significat de paraules com inserir, descarregar, pujar documents; a fer servir diferents formes de comunicar-nos amb les persones (correu electrònic, aplicacions com Dinantia, videotrucades, videoconferències,...). Una altre aspecte positiu del treball telemàtic és que les activitats i informacions que ens enviaven eren molt més visuals que les que estem acostumats. Al cole, normalment, hi ha "massa lletra" (textos, enunciats, llibres,...), en canvi, durant el confinament, ens arribaven més imatges i vídeos. Això ens anava molt bé per entendre què havíem de fer.

En resum, podem dir que tot i que preferim treballar a l'escola, algunes coses de les que vam fer es podrien aplicar al treball presencial a l'escola. Seria molt guai combinar el millor dels dos tipus de treball.

Fins el dia 11 de març l'escola funcionava amb normalitat, però va arribar un virus malèfic anomenat COVID-19 que va fer que tot canviés. En aquest article us volem parlar sobre les emocions i sentiments que vam sentir el curs passat a l'Institut Escola Teresa Altet i durant el nostre confinament.

Amb el confinament, el ritme de vida accelerat al que estàvem acostumats es va aturar. Ja no hi havia presses per arribar a temps a l'escola o per entregar els deures.

Malgrat la situació del coronavirus, tot plegat, va fer que ens relaxéssim perquè estàvem menys ocupats i això va fer que estiguéssim més tranquils/es. El fet de poder passar més temps amb la família ens va aportar seguretat, felicitat i calma.

Cada dia esperàvem amb moltes ganes rebre les activitats dels nostres mestres i ens donava moltíssima alegria poder fer videoconferències a través del Meet per poder veure als nostres companys/es i mestres.

Estem molt orgullosos de tot el que hem après durant el confinament, sobretot, perquè ens ha permès aprendre més sobre la tecnologia, com per exemple el G-mail, Dinantia o Meet.

Però no tots els dies ens van anar bé... durant el confinament vam sentir una barreja d'emocions negatives: tristesa, melancolia, empipament, avorriment, por, ràbia, preocupació, ira... Tot això era degut a no poder jugar amb els nostres amics i amigues, no poder sortir de casa, veure gent que no respectava les mesures de seguretat, no poder parlar dels problemes amb els nostres mestres/amics o trobar a faltar a gent que veiem gairebé cada dia.

Així doncs, el confinament ens ha permès reflexionar molt. Ens ha ajudat a valorar totes les coses divertides que fèiem a l'escola i que potser no valoràvem prou. Les activitats que fèiem eren molt més significatives per nosaltres degut al contacte proper amb els nostres companys/es, amics/es

i mestres. Allà podíem fer moltes coses divertides, com per exemple treballar en equip, jugar al pati, fer educació física, fer noves amistats, deixar volar la nostra imaginació, fer manualitats, utilitzar les tablets, celebrar les festes de (Nadal, Carnestoltes, el dia de la música, Halloween...), enriquir-nos gràcies als nouvinguts, fer projectes de temes interessants, experiments...

L'escola és un lloc 'gran', màgic, emocionant, que ens ajuda a confiar en nosaltres, a relaxar-nos, ens fa feliços, ens ajuda a pensar en coses positives, ens motiva, ens fa tenir esperança per un bon futur, ens ensenya a concentrar-nos i a sentir empatia i alegria.

En definitiva, el curs 2019/20 serà un curs que no oblidarem mai perquè, tot i ser molt estrany, ens ha fet 'créixer', aprendre de les nostres errades, valorar més les coses i a ser millors persones.

Vam aprendre moltes coses, però, durant el confinament, va ser més difícil i, tots i totes, estem d'acord que ens agrada més aprendre venint a l'escola que estant a casa confinats.

A l'escola trobem molts avantatges que a casa no tenim:

- Tenim al nostre costat els companys i companyes, els professors i professores que ens ajuden quan tenim dubtes i estem resolent activitats.
- Compartim moments que ens ajuden a millorar, convivim i fem nous amics i amigues.
- Podem compartir les nostres emocions i si algú de nosaltres està trist o enfadat, els altres l'ajuden a sentir-se millor..
- A l'escola no ens avorrim perquè aprenem d'una manera divertida

- Cada dia aprenem coses noves entre tots i totes.
- Aprenem d'una manera diferent, sense llibres, en racons de matemàtiques, de català o digitals. També investigant en projectes que ens interessin com el de "Rubí, la nostra ciutat"
- Aprenem en grup, treballem ajudant-nos i col·laborant entre tots i totes.
- Aprenem parlant, escoltant i respectant les idees dels altres.
- Podem aprendre fent sortides com la del Cim de les Àligues, que ens va ajudar a investigar sobre les aus.
- També fent experiments com el de la llum o el del gel que es transforma en aigua o gas.
- Celebrem festes com la del carnaval, la Castanyada i el dia de la música.
- No necessitem els mòbils per relacionar-nos i parlar amb els amics i amigues.

En resum, volem que arribi una vacuna per poder venir tranquils a l'escola, acabar amb el coronavirus i no tornar a estar confinats!!

Darrerament, hem estat tancats a casa uns quants mesos, degut al confinament per Covid-19. Durant aquest temps, ens hem adonat que és millor anar a l'escola que quedar-se a casa. Al llarg de l'escrit, parlarem d'anar al col·legi i per què opinem que és bo.

En primer lloc, pensem que acaba sent avorrit estar-se a casa dia i nit. Durant aquest temps, ens hem adonat que ens agrada llevar-nos als matins, esmorzar, vestir-nos i anar a l'escola. Ens encanta arribar i trobar-nos amb els nostres companys i companyes cada dia! Junts podem passar unes bones estones jugant al pati, però també treballem de valent. Fem debats i treballs en equip! A més és molt més

fàcil i divertit aprendre quan formes part d'un grup.

En segon lloc, anant a l'escola podem aprendre més coses i més difícils que quan estem a casa. Durant el confinament, només vam poder repassar aspectes que ja havíem après abans. A més, estant a classe és molt més fàcil poder resoldre els nostres dubtes. L'únic que hem de fer és aixecar la mà i esperar a que ens donin el torn de paraula. Quan ho fèiem a distància, tot això era molt més complicat.

Per acabar, tot i que hem d'admetre que treballar amb els ordinadors i tablets no ha estat del tot malament, a l'escola hi podem treballar molt millor. Hi ha menys sorolls que a casa, no hi ha germans i germanes que ens demanen per jugar, ni distraccions com ara la televisió o els videojocs. Per això, pensem que al col·legi ens podem concentrar amb més facilitat.

En conclusió, creiem que és una sort poder anar cada dia a l'escola. Aquí aprenem coses noves en comptes de repassar, estem amb els nostres amics i amigues, podem fer treballs en grup, tenim més ajuda i ens podem concentrar més que quan estem a casa.

En el text que tenim a continuació parlaré de l'aprenentatge virtual. Aquest, pot arribar a ser molt útil com quan ens vam confinar, ja que així tenim una forma de treballar. A continuació argumentaré les meves opinions. En primer lloc, no tenia límits per anar al pati, ja que durant el confinament podia fer descansos quan volia. En canvi, a l'escola només tenim una estona de pati al durant el dia.

En segon lloc, pots fer els deures al matí o la tarda segons et convingui, ja que a casa no hi ha horaris. Els pots fer quan tu vulguis i pots fer descansos durant uns minuts i després et tornes a posar.

En tercer lloc, penso que es poden fer els deures més ràpid, perquè si vols esborrar, és més fàcil a l'ordinador que fer-ho tu mateix o mateixa. A més, pot quedar la marca o doblegar-se el full. En canvi, si escrius a ordinador només cliques a una tecla i esborres.

En conclusió, donant tots aquests arguments a favor, podem tenir ben clars els beneficis de treballar durant el confinament.

El que ens agradaria recuperar després que passés aquesta pandèmia.

Per començar, ens agradaria tornar a jugar amb altres companyes i companys d'altres classes perquè els trobem a faltar i és l'únic moment que els podem veure, ja que és un moment per relacionar-se i conèixer a altres persones. A més, ens agradaria estar a qualsevol lloc del pati ja que així creiem que tens més opcions de joc. Delimitar les zones no dona tant peu a la imaginació.

En segon lloc, enyorem abraçar-nos, tocar-nos, tenir contacte físic,... tal i com podíem fer el curs passat. Ens agradava perquè era una manera de demostrar a les persones que els hi teníem afecte i així ens expressàvem i ajudàvem millor a la gent. També l'any passat quan algú necessitava algun material, el seu company o la seva companya li podia deixar, i així apreníem a no ser egoistes, a compartir i a tenir empatia amb els altres.

D'altra banda, actualment ens prenen la temperatura moltes vegades al dia. A classe pensem que són massa vegades i acaba sent angoixant. No obstant, també sabem que és necessari per la situació que estem vivint, per saber si tenim febre. Ens agradaria que quan passés aquesta pandèmia no ens la prenguin més. Altre aspecte a destacar és que abans no utilitzàvem el gel i era més ràpid entrar o sortir de la classe. Quan es resolguí aquesta situació, també voldríem evitar posar-nos gel. Tot i això, aquesta pràctica ens ha permès adonar-

nos que abans no ens rentàvem les mans abans d'esmorzar i creiem que és important per la higiene, igual que dutxar-nos a l'hora d'educació física.

Per últim, expressar que en els moments de lectura podíem fer una ullada als llibres abans d'agafar-los. Creiem que és necessari tenir el nostre temps per agafar un llibre que ens agradi, ja que si no hem d'estar molts temps llegint una història que no ens motiva.

En conclusió, al llarg d'aquest camí que estem vivint ens hem adonat escrivint aquest article a classe d'aspectes que no volem canviar perquè són importants i necessaris per a nosaltres.

En aquest article us explicarem la nostra tornada, una experiència nova per a tothom, i les coses positives de l'escola amb la Covid-19. A més, totes aquelles sensacions que vam tenir els primers dies de classe.

La tornada ha sigut bona perquè estàvem molt emocionats i amb ganes de començar l'escola. Teníem molta vergonya i una mica de nervis. Al principi la majoria d'alumnes teníem por, però també estàvem contents perquè tornàvem a veure els nostres companys i companyes.

També ha estat força estranya, ja que ens hem hagut d'adaptar a normes noves com per exemple: portar mascareta, no compartir material o desinfectar-lo, la temperatura a l'entrar, intentar mantenir la distància...

Tot seguit intentarem explicar-vos aquelles coses bones que creiem que ens ha portat la nova normalitat a l'escola. Ens ha agradat retrobar-nos amb amics i amigues que no veiem fa temps, ens ha agradat poder tornar a fer classes presencials i fer treballs en grup ja que ens ho passem molt bé.

En segon lloc, creiem que esmorzar 15 minuts abans del pati és positiu, a més, com que no hem de compartir el material amb els

companys/es no ens el prenen o el perden. També cal dir que som menys a classe; per tant, hi ha menys problemes. A més pensem que estar esmorzant i parlant a la classe és bo ja que estem tots junts i a més, podem jugar tots al pati perquè som menys gent.

Us explicarem de quina manera treballàvem durant el confinament, quines coses vam fer per entretenir-nos i com ens vam sentir.

Els i les mestres ens enviaven les tasques per dinastia o pel correu electrònic. Nosaltres les podíem fer des de l'ordinador, però també podíem fer-les en un paper i enviar una foto de la feina feta. Ens ha agradat tenir llibertat per fer les propostes i creiem que també ens ha servit per aprendre a utilitzar més l'ordinador, la tauleta, etc.

Des de l'escola ens van proposar diferents activitats i experiments. Un dels experiments que més ens va agradar fer durant el confinament va ser el de "l'ou de goma", perquè va ser el més divertit de preparar. Per fer-ho, vam necessitar: un ou, vinagre i un bol. Havíem de ficar l'ou a dins del bol, omplir-ho de vinagre i deixa-ho reposar 24 hores. L'ou va canviar de color i de textura!

A part de les feines de l'escola, també vam fer receptes de cuina, manualitats, vam jugar a jocs de taula, vam plantar llavors, etc. amb la família. Això ens ha agradat perquè hem pogut estar més temps amb les nostres famílies.

Com a conclusió i reflexió final, el confinament va tenir coses bones i coses no tan bones. Ens va agradar tenir llibertat per fer les diferents activitats, però trobàvem a faltar no poder estar tots junts a l'escola. També hem pogut estar més amb la família però poc amb els amics/amigues. D'altra banda, aquesta experiència ens ha servit per aprendre a utilitzar més l'ordinador o la tauleta.

Comunitat de joves (1r i 2n d'ESO)

En el moment en què ens van confinar, tot va canviar. Les classes eren molt distintes, havíem de fer les classes mitjançant una eina digital. El professorat, gestionaven les classes i estaven pendents de nosaltres. Tot això, ens va semblar un bon detall.

D'una banda, no ens podíem comunicar amb els nostres companys ni amb el professorat, tot plegat va ser un avoriment perquè no podíem preguntar els dubtes que teníem.

D'altra banda, cadascun de nosaltres va buscar diferents solucions i vam sentir diferents emocions.

Algunes de les nostres emocions, canviaven segons la situació a la qual ens trobàvem. Angoixats i amb por pels nostres familiars, també estàvem atabalats perquè estàvem a casa tot el dia sense poder fer res i tristos perquè volíem veure als nostres amics i familiars.

Un aspecte positiu és que podíem passar temps amb les nostres famílies i vam dedicar menys estona als deures.

Ara mateix l'escola ha canviat, ja que la situació és molt distinta. Portem la mascareta a totes hores, no podem ajuntar-nos amb la resta de companys i cada grup té una zona diferent que va canviant de lloc cada setmana.

Pel que respecta a dins de l'aula la distribució és diferent perquè les taules estan distanciades, les finestres i la porta sempre estan obertes, ja que és necessari que hi hagi una bona ventilació. Actualment, si ens oblidem material a casa, els nostres companys no poden compartir-lo amb nosaltres.

En conclusió, la COVID-19 ha canviat les nostres vides. En aquesta situació hem après a ser més responsables amb la nostra salut i la dels altres, a valorar el que tenim i a treballar tots junts en aquesta lluita. Durant

aquest temps ens hem hagut d'adaptar a noves circumstàncies.

Al principi ens vam pensar que estaríem dues setmanes de vacances, però com el virus va empitjorar ens vam quedar a casa tres mesos, a més a més tres de vacances d'estiu.

Abans del confinament l'escola era molt diferent, a l'hora del pati tots podíem estar amb altres companys. Una altra cosa que fèiem era compartir hores d'educació física i d'altres matèries amb l'escola de Ca n'Oriol, és a dir fèiem escola compartida.

Durant el temps que vam estar confinats la gent no podia sortir de casa, nosaltres vam fer videotrucades amb el professorat on parlàvem sobre feina i sobre com estàvem, això és d'agrair. Cada dia ens enviaven deures, però tot i això teníem temps per estar amb la nostra família i també per parlar amb els nostres amics.

Un dels aspectes negatius va ser que no vam poder marxar de colònies i tampoc vam poder fer el partit d'alumnes contra professors.

Les nostres emocions canviaven de forma habitual, en alguns moments estàvem contents altres tristos i avorrits. També hem de dir que vam estar una mica espantats per la situació.

Quan vam tornar a l'escola des del primer moment tot va ser diferent, ara ens prenen la temperatura cada dia, no podem treure'ns la mascareta, ens posem gel continuament i netegem taules.

Dintre de l'aula, les taules estan separades per què hem de respectar les distàncies de seguretat, al lavabo anem d'un en un per tal de no barrejar grups bombolla.

En conclusió, va ser molt avorrit però ara estem molt feliços perquè podem sortir al carrer tot i que encara tenim horaris i la pandèmia no ha desaparegut. Les nostres vides han canviat massa i els nostres hàbits també.

Comentem els punts a favor de les classes online i de les presencials. Mitjançant la comparació d'alguns punts a favor i en contra ens decantarem cap la que ens sembla que és millor per a tots nosaltres.

Per una banda, estem a favor de les presencials perquè tenim contacte social, que vol dir, que podem fer treballs en grup, i per tant, també estem més hores junts. Un altre motiu és el pati, a casa no podem jugar en aquest espai però, en canvi a l'escola sí que ho podem fer. També, depenent del dia la classe té un ambient de treball molt tranquil però els dies que la classe està molt esverada és millor estar en classe. El més important és l'ajuda que tenim a classe tant del professor com dels companys. I per acabar amb aquests arguments és millor fer classes presencials perquè a vegades a casa el Wifi no funciona i poden alentir les classes.

Per altra banda, nosaltres creiem que és millor tenir un ordinador davant per buscar informació per fer els exercicis. És millor que no t'hagis de desplaçar perquè es perd molt de temps per començar a treballar. També creiem que és millor estar a casa perquè pots anar al bany quan vulguis i així no interromps la classe demanant al professor que et doni permís per anar. Per a nosaltres la mascareta molesta molt perquè dificulta al respirar i també de vegades, costa parlar una mica més i com a casa no la portem, doncs estem més còmodes en aquest sentit.

També a les classes online molestes menys a classe perquè si tens un dubte ho veuràs a l'ordinador i poder solucionar els dubtes. A casa pots tenir més temps per a tu perquè fas les tasques que et toquen en menys temps perquè pots anar més al teu aire.

En conclusió, nosaltres estem a favor de les classes online perquè podem anar al lavabo quan volem, podem jugar a l'ordinador quan acabem les feines. A més, pots menjar mentre

fas la feina i mentre el professor està donant classe. Pots estar amb el pijama i la càmera tapada i si algú fa soroll només s'ha de mutar la trucada. També si et dona mandra canviar-te el pijama només et poses una samarreta sobre la roba que tens posada i ningú s'adona. Així doncs, per a nosaltres aquesta opció és la més adequada per passar els moments de classe.

prendre alguna coseta, sopar amb els amics i anar a fer la compra. Però els problemes serien que si no ens confinem en cas de que estiguem contagiats podríem infectar molta gent. En resum, la vida social sense confinament seria molt més divertida, però podríem contagiar a molta gent molt sensible a aquest virus.

En aquest article parlarem sobre el contacte social al confinament. Us donarem la nostra opinió sobre el tema i parlarem sobre la nostra experiència durant el confinament i sense estar en aquest. Per a nosaltres ha sigut molt fàcil de fer aquesta comparació, ja que hem estat un llarg temps tancats i hem pogut treure aquestes conclusions.

En aquest article d'opinió parlarem sobre les dinàmiques que es fan a les classes online i presencials. Així doncs escriurem arguments a favor de les dinàmiques en línia i també de les dinàmiques presencials per veure quina de les dues és la més factible o ens agrada més.

El contacte social al confinament ha sigut nul, això ha fet que no tinguem contacte amb altres persones i no puguem agafar COVID. Tot i això hem passat més temps amb la nostra família i hem pogut parlar més amb ells, cosa que no ho fèiem tant sovint. Altre tipus de contacte social ha sigut a través dels videojocs, hem pogut conèixer a més persones a través de la pantalla i, a més, hem tingut connexió amb els nostres amics de la vida real. A més una cosa positiva ha sigut que nosaltres hem pogut escollir amb quines persones parlar per videotrucada o per xat.

D'una banda, estem a favor de les classes presencials perquè a vegades podem fer jocs on ens divertim i ens ho passem bé. Un bon exemple seria el joc l'Among us, és divertit, ja que de vegades és molt interessant esbrinar qui és el impostor/tripulant. És necessari també que hi hagi un trampós (dins de les regles del joc) per fer-ho més interessant. Ho vam fer a classe i va ser una de les més divertides, a més ens hem adonat de que podem aprendre jugant, sempre i quant respectem el joc i als companys.

Per l'altra banda, una de les coses bones de no estar confinats és que pots jugar a jocs esportius per posar-nos en forma i per tant, el més important, divertir-nos. Podem anar al supermercat per comprar menjar i que ens doni una mica l'aire de l'exterior. També pots sortir amb els amics per anar a sopar a bars i socialitzar-nos amb persones, amics o inclòs familiars.

Per altra banda, estem a favor de les classes online perquè pots alçar-te a l'hora que vulguis, això suposa que pots dormir molt més. A més, no ens barallem entre nosaltres i no hi ha conflictes, per tant no molesten a ningú, especialment al professor. Una altra cosa a favor és que si estàs malalt també pots assistir a les classes online.

En conclusió, la vida social sense confinament seria molt millor, perquè podríem anar al parc amb els amics, anar a àrees recreatives, fer qualsevol tipus de joc, anar a

En conclusió, és millor fer les classes online perquè el companys/es respecten més el torn de paraula, això implica en que no hi ha conflictes i no es pot molestar al professorat. A més, si estàs malalt pots assistir a les classes, ja que només has d'activar o desactivar la càmera. També arriben a ser més divertides, per exemple, si estàs en mig d'un joc, espot veure fàcilment si algú fa trampes.

Centre de Formació d'Adults El Roure, Polinyà

Era més l'esgotament

JM. 37 anys. Home.

Curs de proves d'accés a cicles formatius de grau mitjà. Polinyà

Durant la pandèmia a l'atur. Un fill de 3 anys i un altre de 4 mesos. La dona teletreballava.

"... No era la part digital, Gemma. Era més l'esgotament ... Tu ja saps, hi havia dies que la nena ens havia donat la nit i jo no podia amb la meua ànima. No hi havia treva, eren 24 hores i el nen, a més, és mogut ... Ens va anar molt bé la sessió de tutoria familiar, per organitzar i planificar horaris ... Tot i això, compartir ordinador, atendre als petits i estar centrat, era tan complicat ... a vegades apareixia el meu gran per aquí ... quina paciència la vostra! ... Encara tinc els dibuixos que li feies fer al nano perquè estigués entretingut i poguéssim fer classe "

Se'm veia a la cara

E.L. 41 anys. Dona

Curs de proves d'accés a cicles formatius de grau mitjà. Polinyà

Durant la pandèmia treballant en una cadena de producció de materials farmacèutics, en horari de tarda / nit i alguns festius. 2 fills bessons de 12 anys. Marit en EERTO, a casa.

"Em sentia esgotada, se'm veia a la cara ... Miro les fotos aquelles de les classes... Anar a treballar amb la imatge de guerra de fi del món... carrers desolats, sols ... Passava por de el principi. Molta por ... Un canvi bo va ser quan vam decidir quedar abans que ningú ... Així, a mi, em donava temps de connectar-me amb tu i després amb l'Àlex (l'altre mestre) ... Va ser un abans i un després això ... Vaig veure que arribava a tot ... això em va anar molt bé, sí ... Es que entre anar a comprar, preparar el menjar, fer els deures ... perquè sé que hi havia altres mares amb les que quedaves a la nit però jo a les 21h no arribava tampoc. Recordo que arribava a casa i queia rendida de cansament, i encara havia de sopar i supervisar deures dels meus fills també, que estaven a sisè pobres ... per sort el fer les classes a les 8 AM no els ocupava molta estona l'ordinador, perquè ells tenien classe també (perdien només la primera) ... els deures els feia abans de connectar-nos ... Doncs, per fer-los, m'havia d'aixecar cap a les 6AM per arribar a tot i em ficava al llit sobre mitjanit ... ho penso i no m'ho crec, el ritme que vaig aguantar ... per no parlar del que em va costar renunciar a les classes en directe ... sort que sempre havia anat estudiant i no em vaig espantar de fer classe en vídeo ... Recordes el caos de el principi, Gemma? ... Sort de les tutories individuals aquestes que ens vau donar per poder continuar ... era aclaparadora fins que tots no estàvem ... sort que vàreu fer tutories individuals i grups de 3 ... Ostres havieu estar tot el dia ... vosaltres també fèieu hores...Estudiar, en el fons, crec que ens va salvar a el grup d'acabar malament del cap ... Jo vaig seguir a ulls clucs el que vas dir de si el cap ens ficava per un embolic que no volíem anéssim bàsiques corrents a posar tota la nostra atenció a un problema de mates ... ""

Voler treballar en una ONG

JS Dona. 19 anys

Curs de proves d'accés a cicles formatius de grau mitjà. Polinyà

A l'atur. Confinada a l'habitatge matern, compartint amb un germà de 17 anys.

"... el que més bé m'anava era quan fèiem aquestes tutories entre nosaltres ... tenen un nom, oi? ... Com se'm donaven de bé les mates, a l'explicar, doncs encara era millor ... a sobre em sentia tan bé d'ajudar ... pot ser que descobrís el voler treballar en una ONG aquí ... ara estic en això, t'ho vaig explicar, no? ... el més complicat era el conuiu tancats en la mateixa casa... tu ja coneixes ... vaig haver de anar-me'n de casa ... i amb la meua àvia que no tenia connexió ... Les dades del mòbil volaven ... abans, tu ja saps, era menjar i pagar la llum que amb les estufes i el fred que va fer ... sort que vam trobar la manera perquè sense connexió no se jo si hagués pogut ... Tampoc si ens haguessin anul·lat la prova després de tot això,... això no va estar bé, "

Era com estar en una illa deserta

AS 77 anys. Dona

Curs de competències bàsiques. Polinyà

"Els bons dies i les bones nits a mi m'omplien d'una manera forta. Us llegia a totes i em sentia que no estava sola. Els exercicis sort que ens els vàreu portar, finalment, en paper ... aquestes lletres blaves per whatsAap mai les he sabut obrir ... Bé ara sí, que m'heu ensenyat ... però llavors ... Era com estar en una illa deserta ... molt trist tot "

Jo em volia morir

DM 71 anys. Dona

Curs de competències bàsiques. Polinyà

"Jo em volia morir ... No em deixaven fer res de res, de res de res, ni anar a comprar ... ¡tinc uns fills! Bé, tenen a qui semblar-se... em va salvar la tauleta que em va portar el meu nét gran i poder veure-us la cara, a tu i a la família clar , crec que aquesta pantalla em va salvar d'una depressió ... Te'n recordes que em vaig posar molt malalta, molt malalta? ... La visita que em vas enviar de la infermera també, també em va anar molt, molt bé ... Ara, ja has vist què posada estic , amb els aparells, eh? Fins faig vídeos ... Tu recordes del vídeo que vaig enviar al grup de classe vestida de Sevillana "harta de tó"? perquè estàvem totes molt patxutxas Gemma, ¿recordes? ... Em va canviar tot la tauleta ... Després, la cosa es va allargar i amb lo de el cor ... ara sort que hem tornat ... al mi em cau la casa a sobre, Gemma ... Si ens tornen a ficar em tiro per la finestra, mira..."

Vaig creure que anàvem totes darrere

MM 75 anys. Dona

curs de competències bàsiques. Polinyà

"Aquell principi va ser molt, molt dolent ... tot el dia estava pendent de el telèfon. Quan es va morir la Lola (una companya del grup classe morta per la COVID- aquest grup ha patit dues defuncions d'amistats, al principi) vaig creure que anàvem totes darrere ... Aquests missatges i fotos al grup van fer molt de bé però que molt de bé ... Aigua beneïda van ser aquestes flors i camps i rius ... el dia de la notícia de la Lola Sevilla vam xerrar molt estona, et dono les gràcies. De debò pensava com deien casi

totes en el grup, vaja, que cauríem una a una ... i, tot això, sumat a estar sense poder anar a veure el meu fill ... el meu fill a la residència està bé però ens costava poder parlar amb ell i explicar-li bé què és els passava ... perquè ell és dels que s'assabenta de tot ... No vam poder anar a portar el pastís dels 40 anys ... aquest dia va ser horrorós ... tu ets mare...m'entretenia amb les comptes, ja saps que jo aquestes altres coses que poses de triangles i quadrats no em surten molt bé però m'entretenia i tenia la ment ocupada, en marxa i almenys no perdia ni pensava coses que no calien pensar ... perquè perds ràpid i després estàs com atontada i malhumorada "

Confinats a l'habitació

AH 26 anys. Dona
 curs d'immersió lingüística. Polinyà

Origen Marroquí. Mare. Una nena d'un any i nou mesos. Treball irregular de cuidadora junt amb el seu marit (també alumne). Convivint a l'habitatge de la persona cuidada.

"Bé ... nosaltres vàrem estar confinats a l'habitació gairebé tota l'estona. Menys quan un dels dos estava amb el senyor "X"- La persona que cuidem no li agraden els nens. Sense internet (ens connectem i fem coses amb la wifi de l'escola, quan venim) Sense televisió ... Era molt difícil seguir aprenent. Les dades del mòbil eren per als dibuixos de la nena i parlar amb la família del Marroc.— Finalment, el teu contacte amb aquesta associació ens va ajudar molt ... ara, a més, us agraïm també que puguem portar la nena a la guarderia ...Juga, aprèn a parlar, a estar amb altres nens i nenes, i nosaltres no estem tant nerviosos... Ens va anar molt bé els llibres i treballs que ens vas fer arribar a casa ... també per a la nena dibuixar ... sobretot per ella, quan

no podíem sortir era com estar en una presó allà a l'habitació tot el dia "

Estàvem tots esperant la teva trucada

WD 17 anys. Home
 curs d'immersió lingüística. Polinyà

Mali. Sense familiars.

"Doncs rèiem molt perquè estàvem tots esperant la teva trucada. Era com si tots de casa anessin a classe amb mi. Em va agradar molt quan vam veure pel·lícula a la tele tots, la de la guerra d'Alemanys. Tu anaves comentant. Va ser gràcies al meu amic "X" que tenia dades i va venir a casa. Després va ser difícil pel mòbil, Era aquell per tots. Ara ja en tinc un per a mi i una tableta que m'ha donat Norma"

No puc queixar-me

RA 56 anys. Dona
 curs d'immersió lingüística. Polinyà

República Dominicana. Treballa de cuidadora.

"Vaig haver de pagar-me internet ... tota la línia i tot...amb el poc que cobro ... però no puc queixar-me ... aquest any estic contenta perquè em deixen sortir 2 dies per venir a l'escola ... ja saps que l'any passat només una vegada ... com vaig per lliure, per la dels papers que estic arreglant doncs si fos per empresa podria tenir més lliure i estudiar més ... però no em puc queixar tinc conegudes que...mare meva estan en unes condicions...a vegades penso que sóc com una esclava que en lloc de cotó recullo merda ... "

Un abans i un després

**Alumnes de SIEI. Institut Miquel Martí i
Pol. Cornellà de Llobregat**

Hem preguntat a tres alumnes de l'institut Miquel Martí i Pol de Cornellà com van viure les diferents etapes de la pandèmia: el confinament, la sortida al carrer i el retorn a l'institut. Són alumnes atesos des del SIEI[1], de 2n, 3r i 4t d'ESO i per tant, tots estaven ja a l'institut abans del confinament i el retorn també ha estat al mateix centre. Tot i alguna diferència entre les seves respostes quant a la vivència del pas del temps, tots tres coincideixen en destacar l'impacte i l'estranyesa davant les primeres imatges de la gent amb mascareta. Cal posar en relleu també la funció de les plataformes d'interacció i joc online en les relacions socials.

Aquestes han estat les seves respostes.

Com vas viure els mesos del confinament?

JA. (2nESO). Avorrit perquè no podia sortir i "m'agobiava" estar tantes hores a casa.

P. (3r ESO). Bé, perquè estava jugant i parlava amb els meus amics per la consola i almenys estava entretingut. Feia moltes coses, havia après coses com a cuinar. Estava més o menys bé els primers dies però ja va passar més d'un mes i ja m'avorria una mica i volia sortir.

X. (4t ESO). Em vaig sentir tancada i estranya en el sentit que no estava acostumada a estar tant de temps a casa, no tenia tanta comunicació social amb l'entorn i per la incertesa de no saber que passaria.

Què va suposar per tu poder tornar sortir al carrer?

JA. Estava més tranquil i alegre per poder sortir però em sentia estrany per la mascareta i per veure a molta gent.

P. Em sentia estrany perquè feia més d'un mes que no sortia i no me'n recordava com era el carrer i també estrany perquè estaven tots amb mascaretes i amb molta distància de seguretat i no podies tocar moltes coses. Estava tot restringit i era estrany veure-ho tot així.

X. Per mi no va suposar gaire perquè ja treia el gos. Estava acostumada a no veure a gaire gent abans que ens confinessin. Als primers dies se'm feia estrany sortir al carrer amb la mascareta, ja que m'angoixava el no poder respirar amb normalitat.

T'ha costat adaptar-te a l'institut després de tants mesos sense rutines (llevar-te, estudiar, relacions, etc)?

JA. Molt perquè abans me n' anava a dormir a l'hora que volia i m'aixecava a l'hora que volia també i tornar a aixecar-me d'hora se'm feia un infern i el meu cos no podia perquè ja estava acostumat a aquelles hores.

P. No, perquè en el confinament la meua mare m'obligava a aixecar-me a les 7 perquè no perdés la rutina i havia d'estudiar i les relacions bé perquè parlava tot el dia amb els meus amics per la consola.

X. No em va costar adaptar-me se'm va fer fàcil, perquè estava amb els mateixos companys de sempre i tenia moltes ganes de tornar-los a veure.

Després de l'experiència viscuda (confinament) et plantejaries fer alguna cosa que en aquell moment no vas fer?

JA. Ajudar a casa a fer la feina, jugar menys i dormir menys.

P. No, perquè en aquell moment ja vaig fer el que m'agradava i continuaria fent el mateix.

X. No em plantejaria fer res de nou perquè crec que vaig aprofitar el temps, ja que jugava al Fortnite per videotrucada amb uns amics

Cornellà de Llobregat, març de 2021

Nota:

[1] SIEI: suport intensiu per a l'escola inclusiva. Recurs dels centres escolars per a l'alumnat amb necessitats educatives especials que permet una atenció més personalitzada en el marc escolar ordinari.

Alumnat de batxillerat de l'Institut Leonardo da Vinci de Sant Cugat

Confinament.

Ivana Lozano

Alumna Batxillerat Sant Cugat

Donant un cop d'ull a aquest últim any sembla que tota aquesta situació que portem a sobre hagi passat de manera molt ràpida, però la realitat és una altra. I és que en menys d'una setmana farà un any des que aquí, a Espanya, es va declarar l'estat d'alarma per la Covid-19,

un any d'ençà ens vam quedar tres mesos tancats a casa. Tot i que sembla que aquesta situació l'hem viscut de manera conjunta, cadascú l'ha sostingut de manera diferent.

Pel que fa a la meva experiència, per mi el confinament no va ser tan horrible com m'esperava. Les primeres setmanes vaig bolcar-me plenament a la cuina, i com tants d'altres, m'estava matins i tardes cuinant receptes que trobava, per després menjar-nos-les entre la meva àvia, la mare i jo. També cal dir que vaig agafar el costum de sortir al jardí a fer esport, cosa que mai havia fet i que des d'aleshores tinc el bon costum de fer.

Una de les principals causes per la qual aquest confinament no se'm va fer tan pesat i cansat va ser viure amb la meva àvia, ja que em passava les nits veient programes, pel·lícules i sèries amb ella i jugant a tota mena de jocs de taula, cosa que va fer que m'allunyes completament de telèfons mòbils i ordinadors, tret de quan havia de fer classe o feia alguna videotrucada amb les amigues.

En resum, ja arribant cap al final el confinament se'm va començar a fer bastant pesat, però tot i això puc dir que l'horrible any 2020 ha sigut per a mi un dels anys que més m'ha fet créixer com a persona i adonar-me'n de tot allò que abans no valorava i ara sí.

Una aturada.

Martina Riquelme

Alumna batxillerat Sant Cugat

M'atreviria a dir que, el confinament no va ser fàcil per a ningú però, especialment per als joves. La meva experiència, com la de qualsevol, va ser força difícil, malgrat els primers quinze dies d'estat d'alarma van ser gairebé un alleujament per a mi. A la meua vida li calia una aturada, acostumada a anar de bòlit a tot arreu i no tenir temps per cuidar-me i fer coses per gaudir de mi mateixa.

Vaig decidir baixar al traster, allà tota emocionada vaig començar a fullejar llibres de receptes de l'àvia amb l'esperança de cuinar-les totes i així tastar-les per saber si em sortien igual de bones que a ella. Altrament, vaig recercar per la caixa d'aquarel·les i quaderns de dibuix. La mare i jo ens vam proposar cada nit pintar el mateix objecte o tema i així comparar els diferents punts de vista que teníem sobre aquest. Tot i l'entusiasme al qual em vaig veure sotmesa a l'inici, el neguit i la por m'estaven guanyant. La situació empitjorava i els arcs de Sant Martí amb la frase de "tot anirà bé" cada cop perdien més credibilitat. Va arribar un punt en què vaig deixar de fer totes les activitats artístiques que m'enriquien i els dies es van tornar monòtons i pesats. Tenia ganes de veure els amics, la parella, els avis, el germà petit... Vaig caure en el mal hàbit de torturar-me veient tot el dia fotografies i vídeos de la meua vida abans del maleït COVID.

Al cap i a la fi aquesta vivència va marcar un abans i un després a la vida de tothom i segurament als joves com jo ens ha ajudat a madurar i a entendre que molts cops les coses no són com nosaltres voldríem. També em sento afortunada, ja que en aquest mal moment no vaig perdre a cap ésser estimat i vaig tenir la sort de passar el confinament ben acompanyada i en un pis sense cap mancança.

El meu primer confinament.

Júlia Álvarez

Alumna batxillerat Sant Cugat

Tot va començar una tarda, la recordo com si fos ahir i ja fa gairebé un any... eren aproximadament les 16h del dia 12 de març, a les 17h tenia classe al conservatori i em va arribar un correu en què ens informaven del tancament del centre durant quinze 15 dies.

Aquell dia no havia estudiat gaire piano i la notícia em va alegrar la tarda. Aquella mateixa nit ens van comunicar des de l'institut que tampoc hi aniríem durant 1dues setmanes, i aleshores acabàvem de començar la setmana d'exàmens de 1r de batxillerat!. Pel grup de whatsapp d'amics parlàvem de sortir a les tardes, ja que en principi no s'havia declarat un confinament total, semblava que la setmana santa hagués arribat abans de temps!.

La sorpresa va arribar el diumenge següent, quan oficialment declaraven el confinament domiciliari. La meua primera reacció va ser pensar, què faré 15 dies tancada a casa? no podré... sense saber que aquells dies no serien res, vist uns mesos després.

A l'inici del confinament les xarxes socials es van revolucionar; challenges, aplicacions noves... Qualsevol manera de sentir-nos més a prop entre nosaltres ens servia. Jo vaig fer un calendari de compte enrere, cada dia pensava que quedava menys per sortir, i això em feia portar-ho bé. Després de la primera quinzena van anunciar que el confinament no es quedaria tan sols en aquells dies, anava per llarg, i el pitjor de tot era que no sabíem quan podríem tornar a sortir. A casa teníem tot el dia les notícies posades i a l'assabentar-me que aquesta situació s'allargaria se'm va venir el món a sobre. S'acostava el meu aniversari, el dia que més il·lusió em fa de l'any, ja trobava a faltar a la meua família i als meus amics, l'únic que m'entretenia era fer pastissos i fer esport.

L'última etapa del confinament va ser sens dubte el més dur per mi, doncs, sóc una persona molt activa i social i la situació cada dia m'entristia més, veure les xifres de morts i contagiats constantment, encendre la tele i no poder evadir-nos del que passava als hospitals...

Un dia ens vam aixecar amb un pla de desescalada, feia temps que no mirava les notícies amb tanta il·lusió, ja plantejàvem que sortirem a córrer amb les amigues, que son

veïnes meves, ni que fos 30 minuts i a 5 metres de distància cadascuna, ja començàvem a veure el final d'aquells dies tant monòtons i rutinaris. A dia d'avui puc dir que aquell confinament em va canviar totalment, aquesta situació m'ha fet valorar qualsevol passeig per la ciutat o simplement acompanyar als meus pares a comprar, després de tot, espero que d'aquí uns anys aquelles setmanes d'angoixa quedin només com una anècdota que explicar quan siguem grans.

En temps de pandèmia.

Meritxell Martínez

Alumna batxillerat Sant Cugat

Era un dia divendres qualsevol, quan de sobte vaig veure per les notícies que ens confinarien quinze dies a causa del coronavirus. La Covid-19, com sabem tots, és un virus que pot provocar una pneumònia bastant greu i que es transmet mitjançant petites partícules expulsades quan es tus, es parla o s'esternuda.

Quan vaig ser informada que estariem quinze dies sense anar a l'institut em vaig posar contenta, ja que estava de trimestrals i així tindria més dies per poder estudiar. Els primers dies de quarantena vaig estar molt bé, ja que vaig poder descansar i mirar algunes sèries. Ara bé després d'uns quants dies ja m'estava començant a cansar d'estar tot el dia a casa tancada sense fer res. Els dies van començar a fer-se molt repetitius: despertar, fer deures, menjar, descansar, dormir i així successivament. Vaig trobar molt a faltar sortir amb els amics, caminar tranquil·lament pel carrer, fins i tot sortir a comprar menjar. Respecte a les classes online, els professors van empatitzar molt amb nosaltres, els alumnes, i no ens van posar molts deures. Actualment prefereixo fer classes presencials, encara que faci molt fred, abans que fer

classes online, ja que puc estar amb els amics i puc estar més atenta a les classes. Una cosa positiva que m'ha donat la quarantena ha sigut que he pogut passar més temps amb els meus pares.

En definitiva, la quarantena va ser bastant avorrida, però m'ha fet veure el costat bo de les coses, ja que hi ha altra gent que ho ha passat molt pitjor a causa d'aquesta pandèmia.

Confinament de desgast.

Ricard Castellà

Alumne batxillerat Sant Cugat

Quan es mira enrere, cap al confinament total de l'any passat, s'acostuma a veure com una etapa negativa, com una part de l'any que és millor oblidar. Durant aquest temps, deixant de banda les conseqüències de la crisi econòmica que s'estava gestant, hi havia una fragilitat mental general i es feia inevitable el desànim en tots els que estàvem tancats a casa, ja que ens veiem privats de llibertat.

El confinament va començar com un pont inesperat, com una segona setmana santa, com un regal. No obstant, poc a poc es va anar veient que s'allargarien bastant les "vacances". Com que sóc algú bastant casolà, el confinament en si no em va afectar molt: feia deures al matí, exercici a la tarda i oci a la nit. L'esquema de cada dia era senzill i fàcil de seguir. Tot i això, a mesura que passava el temps notava un estancament personal molt gran, tant psicològic com físic. No em sentia bé en aquesta rutina i estava desanimat. Com algú que ja no pot menjar més en el dinar de diumenge, no volia seguir amb el que portava fent durant gairebé tres mesos.

En síntesi, allò que més em va afectar durant aquesta reclusió va ser que es prolongués tant. Això em va portar a una forta sensació de desànim i futilesa que es va

mantenir fins a l'alliberament parcial de les vacances d'estiu.

No va ser senzill.

Blanca Francès

Alumna batxillerat Sant Cugat

El confinament no va ser fàcil per ningú, d'alguna manera o altra tots ens vam adaptar com vam poder. Tot va venir de nou i malgrat que no va ser plat de bon gust sempre s'aprèn alguna cosa.

Pel que fa al meu cas, vaig estar confinada amb la meva família, incloent-hi pares i germà, durant un mes i mig. Mai havia passat tant temps amb els meus, en un espai tancat i mirant-ho de manera perspectiva no va estar tan malament. D'altra banda, en algun moment del dia necessitava el meu temps de tranquil·litat en el qual solia mirar alguna

pel·lícula. Sincerament crec que en aquell mes i mig en vaig veure més que en tot un any.

Tot i això, com calia esperar, també va haver-hi forces coses dolentes. Tenir disset anys i no poder sortir amb els amics ni gaudir de l'adolescència va ser bastant frustrant, durant quaranta-cinc dies vaig comunicar-me amb ells per aplicacions que fins aquell moment no sabia ni que existien, tot semblava tant surrealista que crec que en algun moment vaig pensar que estava somiant. Per altra part, estar amb el meu germà 24 hores al dia, en alguns moments no va ser gens fàcil, però estic segura que gràcies a ell el confinament va ser una mica menys avorrit.

En definitiva va ser una situació bastant estranya, però sóc conscient que realment vaig ser molt afortunada durant aquell temps, a diferència d'altres famílies que, desgraciadament ho van tenir més complicat. Així doncs, espero que a poc a poc tot torni a ser com era abans.